

Lipa 1-2014

**Vereniging Vrienden van
Slovenië**

Združenje prijateljev Slovenije

UVOD -INLEIDING.....	2
PUSTOVANJE ZA MALE IN VELIKE.....	3
SLOVEENSE CARNAVAL IN RIJSWIJK.....	3
IGRAJMO SE PO SLOVENSKO.....	6
KINDERSPEL OP ZIJN SLOVEENS.....	7
PRAZNOVANJE KULTURNEGA DNEVA.....	8
VIERING CULTURELE FEESTDAG.....	9
REVIJA PEVSKIH ZBOROV.....	11
FESTIVAL SLOVEENSE KOREN.....	13
PASEN HEERLERHEIDE.....	18
VELIKA NOČ HEERLERHEIDE.....	20
KNJIGOLJUBCI NA NIZOZEMSKEM.....	22
SLOVEENSE LEESCLUB IN NEDERLAND.....	23
NA POTEPO SLOVENIJI	25
OP UITSTAP IN SLOVENIE.....	27
RECEPT MET ASPERGES.....	30
RECEPT Z BELUŠI.....	31

foto naslovnica- foto voorkant : www.slotrip.si

Spoštovani bralci in bralke,

že tretjič bo na prireditvi ženskega teka '*meidenloop*' v Utrecht-u nastopila ekipa združenja, ki jo sestavljajo tu živeče Slovenke. Da jim bo 29 junija šlo lažje od nog, jih bomo op poti vzpodbujali . Zberemo se na Lepelenburgpark v centru Utrecht-a, navijamo za naša dekleta, po končani tekmi pa se odpravimo k Vandi, ki stanuje le nekaj ulic stran in nadaljujemo na tradicionalnem pikniku s slovensko hrano in pijačo.

Na facebooku je Aleksdandra Boj ustanovila skupino 'Knjigoljubci na Nizozemskem' in prva knjiga "Nemška loterija 'Miha Manzzinija je že bila obravnavana. Vse knjige bodo na voljo tudi v PDF fomat, tako da jih lahko beremo na računalniku.

Imejte lepe in aktivne počitnice, pri izbiri za krajše in daljše izlete vam je lahko v pomoč www.slotrips.si , kjer so opisani mnogi izleti, lahko pa vam celo organizirajo izlete po meri in po potrebi vodijo.

Prijetno branje vam želim.

Geachte lezers,

Dit jaar doen we als vereniging al voor de derde keer mee met de '*meidenloop*' in Utrecht, met ons eigen team van hier wonende Sloveense vrouwen. 29 juni verzamelen we op het Lepelenburgpark in het centrum van Utrecht, we gaan langs het parcours supporteren en na afloop lopen we samen naar Vanda, die maar enkele straten verder woont en vervolgen daar met onze traditionele Sloveense picknick.

Op de facebook heeft Aleksandra Boj een nieuwe groep in het leven geroepen, namelijk 'Knjigoljubci na Nizozemskem', een Sloveense leesclub in Nederland. Het eerste boek "Nemška Loterija" van Miha Manzzini werd intussen al besproken en nieuwe zullen volgen. Alle boeken zijn in PDF versie beschikbaar en dus op de computer te lezen.

Ik wens jullie een fijne vakantie. Op de website www.slotrips.si zijn vele kortere en langere actieve uitstapjes te vinden (ook in Engels), maar op verzoek kunnen ze er ook eentje op maat samenstellen en zo nodig begeleiden.

Veel lees plezier en tot ziens,

Veel leesplezier en tot ziens,

Mojca Nodelijk Guštin

Pustovanje za mlade in velike s kurentom- Rijswijk 8-3-2014

tekst: Danica Š. Novosel foto: D. Novosel, B. Sikkens Tursic, N. Bogerd

V marcu je Društvo prijateljev Slovenije združilo moči s skupino Slovenski malčki na Nizozemskem, ki se je formirala na družabnem omrežju Facebook. Skupaj smo organizirali slovensko pustovanje v centru Don Bosco v Rijswijku, ki se ga je udeležilo okrog 30 odraslih in 15 otrok. Draga Rinkema je skupaj s svojimi tečajniki pripravila predstavo o kurentih in Sloveniji, ogledali pa smo si tudi kratke filme etnografskega muzeja o kurentih. Vrhunec srečanja je bil prihod Kurenta, ki je s svojimi zvonci glasno preganjal zimo, največ zanimanja pa je njegova oprava seveda vzbudila pri najmlajših. Sledilo je druženje ob bogato obloženi mizi, kjer niso manjkali niti krofi in miške, tako da je bil pust tudi veselo masten okrog ust.

In ker je bil ravno 8 marec, dan žena, je kurent vsem navzočim ženskam in dekletom podaril nagelj.

Sloveense carnavalsviering in Rijswijk

In maart heeft de vereniging vrienden van slovenie gezamenlijk met de facebook groep Sloveense kleintjes in Nederland een sloveens carnaval georganiseerd, in don Bosco centrum te Rijswijk. Er waren ongeveer 30 volwassenen en 15 kinderen aanwezig. Draga Rinkema heeft met haar leerlingen een Sloveense powerpoint presentatie gehouden over de Kurent, we hebben ook korte films gezien van het sloveesne etnografisch muzeum uit Ljubljana over het fenomeem *kurent*. Als hoogte punt de aankomst van de *kurent*, die met luide bellen de winter ging verjagen, het meeste bewondering kreeg de *kurent* van de kleintjes juist vanwege zijn bijzondere kledenpracht. Er volgde een samenzijn bij een rijk gedekte tafel, met *krofi* (een soort berlinerbollen / een typisch slovees gerecht met carnaval) en miske (soort kleine oliebolletjes), want volgens oud slovees gezegde moet 'carnaval een vette mond hebben'.

En omdat 8 maart internationale vrouwen dag is heeft kurent aan alle aanwezige vrouwen en meisjes een anjer uitgedeelt zoals dat in Slovenie gewoonte is.

Igrajmo se po slovensko

tekst Danica Š. Novosel, foto: D. Novosel

V mladinskem centru Don Bosco v Rijswijkju je vsak dan moč slišati otroški živžav, enkrat na mesec pa ta živžav zazveni po slovensko. Od oktobra lanskega leta se namreč vsak mesec tu srečuje skupina slovenskih družin s predšolskimi otroki, ki se v slovenščini lahko igrajo s svojimi vrstniki. Igralne urice vodi Špela Božnar, organizacijo koordinira Danica Š. Novosel, mamice in atiji pa prispevajo domače pecivo, kekse, sokove in druge dobrote za lačne otroške trebuščke.

Pobuda za redna mesečna srečanja je nastala v okviru Facebook skupine Malčki na Nizozemskem, ki jo je zasnovala Petra Sešek, in odziv je bil že takoj na začetku izjemen. Na prvem srečanju se je zbralo kar 11 družin, kasneje pa se jih je priključilo še šest. Igralne urice so obarvane tematsko, otroci na njih ustvarjajo, se razgibavajo, pojejo, plešejo in seveda veliko igrajo. Za starše pa nudijo srečanja možnost za spoznavanje in druženje, izmenjavo informacij in nasvetov, organizirana je tudi izmenjava slovenskih otroških knjig.

Igralne urice se povezujejo tudi navzven s širšo slovensko skupnostjo na Nizozemskem. Tako sta se januarskega srečanja udeležila tudi slovenski veleposlanik, gospod Roman Kirn, s soprogo, marca smo skupaj z Združenjem prijateljev Slovenije organizirali pustovanje, v maju pa načrtujemo piknik.

Želimo si, da bi srečanja prerasla v tradicijo, ki bi povezovala otroke slovenskih korenin, jim omogočala igro in sporazumevanje v slovenskem jeziku, jih seznanjala s slovenskim otroškim kulturnim izročilom ter tako razvijala njihovo osebno in kulturno samozavest.

Kinderspel op zijn Sloveens

In Jeugd centrum don Bosco in Rijswijk is elke dag kindkabaal te horen, maar eens per maand is dat in het Sloveens. Sinds oktober vorig jaar komt hier maandelijks een groep Sloveense gezinnen met kleine kinderen, die komen 'sloveens' spelen met leeftijdgenoten.

Špela Božnar zorgt voor de animatie, Danica Š. Novosel coördineert, vaders en moeders zorgen voor iets lekkers - koeken, drankjes en andere lekkernijen voor de hongere maagjes.

Het initiatief ontstond vanuit de facebook groep 'Slovenski malčki na Nizozemskem', opgericht door Petra Sešek, die al vanaf het begin groot succes is. Op de eerste bijeenkomst waren al 11 families aanwezig, later kwamen er nog 6 bij. Er wordt per keer een thema gekozen, de kinderen zijn creatief bezig met zingen, dansen, bewegen en natuurlijk spelen. En voor ouders is er gelegenheid om elkaar te ontmoeten, tips en informatie uit te wisselen en er is ook ruilbeurs voor Sloveense boeken.

De speeluurtjes verbinden zich met een brede Sloveense gemeenschap. In januari kwam de ambassadeur Roman Kirm langs met zijn echtgenote, in maart hebben we een carnavalsviering georganiseerd samen met Vereniging vrienden van Slovenië, in mei staat de picknick op het programma.

We wensen dat de bijeenkomsten een traditie worden, die kinderen met Sloveense roots zal verbinden, hun mogelijkheid zal geven tot spelen en communiceren in het Sloveens, hen leren over Sloveens kindercultureel erfgoed en zo hun persoonlijke en culturele identiteit te ontwikkelen.

Lepa slovenska beseda s tujim naglasom

Praznovanje Kulturnega praznika v Haagu

Metka Dijkstra Murko , foto K.Dijkstra

V prestolnicah po vsem svetu na osrednje trge postavljajo spomenike vojskovodjem, v Sloveniji je ta čast doletela pesnika. Upravičeno, Prešeren je naš jezik enakovredno umestil med evropske jezike, je poudaril veleposlanik Roman Kirn v pozdravu rojakom, ki so v nizozemski prestolnici zbrali k praznovanju Kulturnega praznika. Tega praznujemo Slovenci v domovini in po svetu enkrat letno, v Haagu pa je po besedah veleposlanika manjši kulturni praznik vsak teden.

Roman Kirn, veleposlanik

Na predvečer Prešernovega dne se je v Haaškem veleposlaništvu zbrala pisana množica rojakov in njihovih družin. Petkovi popoldnevi so sicer namenjeni dodatnemu pouku slovenščine. Prav te petke je veleposlanik Kirn označil za vsakotedenski kulturni praznik.

Poleg maloštevilnih posamičnih pobud je 'slovenska šola' v Haagu od leta 2011 prva uradna priložnost za redni pouk slovenskega jezika na Nizozemskem.

Poleg Ministerstva za šolstvo gre zanjo največ zaslug maloštevilni, a zagnani ekipi tukajšnjega veleposlaništva, ki tudi izven delovnega časa gosti slovenske 'šolarje'.

Za pouk skrbi učiteljica dr. Marija Žveglič, ki se iz Bruslja vozi tudi v Francijo in na Nizozemsko. Pozno popoldne se najprej zberejo osnovnošolci. Večinoma so potomci na tem koncu naseljenih Slovencev, nekaj jih je s starši, ki delajo v kateri mednarodnih organizacij, tukaj začasno. Z izrednim poslušum za njihov posebni položaj dr. Žvegličeva vedno znova uspe pripraviti raznovrsten

program, da na pristopen način spoznavajo materinščino. Poleg jezika namenjajo pozornost tudi slovenskim običajem in kulturni dediščini in s tem še bolj krepijo vez z domovino.

Pri starejši skupini gre za Slovence druge, tretje generacije, ki tudi na ta način odkrivajo svoje korenine. Z vidnim navdušenjem se pouka udeležuje skupina partnerjev naših rojakov, ki so veseli vsake priložnosti spoznavati Slovenijo in slovensko kulturo. Prav predstavniki slednjih - Jan, mož Prekmurke Nataše, ter Margreet in Alenka, vdova in hči pokojnega Pavla iz Bohinjskega - so tokrat pripravili recital za Kulturni dan. Po Zdravljici, ki jo je zapel Uroš Petrač, so Lajnsčkovci 'Mlini' in Prešernove klasične kot so 'Vrba' in 'Nezakonska mati' tudi v njihovi, nevajeni interpretaciji zveneli domače kot na šolskih proslavah po Sloveniji. Za nastop so 'naši' Nizozemci poželi gromek aplavz: v zahvalo in v vzpodbudo njihovem osvajanju slovenščine.

Mooi Sloveens woord met een vreemd accent.

Viering van de Sloveense culturele feestdag in de Haag

'In de meeste hoofdsteden over de wereld vinden we, op de meest prominente plaatsen, monumenten ter nagedachtenis van generaals en krijgsheren. Maar in Slovenië is de eer aan een dichter. Terecht. Prešeren heeft onze taal een gelijke plaats gegeven tussen de andere Europese talen', benadrukte ambassadeur Roman Kirn in zijn welkomtoespraak tot de aanwezige, die naar de Nederlandse hoofdstad zijn afgereisd voor de viering van de Sloveense culturele feestdag. Deze dag wordt in Slovenië eens per jaar gevierd, maar in Den Haag is het volgens zijn woorden elke week een kleine feestdag.

Aan de vooravond van 'Prešeren dag' kwam een groep landgenoten en hun familie bijeen. Vrijdagmiddag is anders bestemd voor Sloveense lessen. Dat zijn de vrijdagen die de ambassadeur bedoelde met wekelijkse feestdagen.

Uroš Petrač

Er zijn nog meerdere kleine initiatieven, maar de 'Sloveense school' is vanaf 2011 de eerste officiële manier om reguliere lessen Sloveense te volgen in Nederland. Naast het Sloveense

ministerie van onderwijs gaat de grootse verdienste naar een klein, maar

enthousiaste team medewerkers van de ambassade, die zich buiten kantoor tijden over de Sloveense leerlingen hebben ontfermd.

Voor de les is dr Marija Žveglič verantwoordelijk, die vanuit Brussel ook lessen in Frankrijk en Nederland verzorgd. In late namiddag is er eerst tijd voor de kindergroep. Meeste zijn nakomelingen van hier wonende Slovenen, sommige zijn tijdelijk hier met hun ouders, die in internationale instituten werken. Dr.Žveglič voelt hun bijzondere positie goed aan en weet elke keer een gevarieerd programma te maken, zodat ze op een bijzonder manier kennis maken met hun moedertaal. Er is ook aandacht voor Sloveense gewoontes en cultureel erfgoed, hiermee wordt de band met het thuisland versterkt.

Bij de tweede, oudere groep gaat het om Slovenen van tweede en derde generatie, die hier op deze wijze hun roots ontdekken. Met zichtbaar enthousiasme komt ook een groep partners van de Slovenen naar de lessen, die blij zijn met elk gelegenheid om Slovenië en Sloveense cultuur te leren kennen. Juist uit deze groep - Jan (de man van Nataša uit Prekmurje) en Margeet en Alenka (weduwe en dochter van Pavel uit Bohinj) - hebben deze keer gedichten voorgedragen. Nadat Uroš Petrač, *Zdravljica* heeft gezongen, was er tijd voor de gedichten: hedendaagse 'Mlini' (Molens) van Feri Lanjšček en klassieke gedichten van Prešeren zoals 'Vrba' (Wilg) en 'Nezakomska mati' (Ongetrouwde moeder), klonken in hun interpretatie net zo bekend als vroeger, toen we nog op de sloveense lagere school meededen met de vieringen. Voor hun durf kregen 'onze' Nederlanders een warm applaus: als dank en aanmoediging voor de toekomst.

Margeet Iskra leest gedichten van Prešeren voor

Lepa pesem vedno lepo mesto najde

16. srečanje slovenskih pevskih zborov zahodne Evrope

tekst: Metka Dijkstra Murko foto's K.Dijkstra

Pevski zbori rojakov v Zahodni Evropi ze od zgodnjih 70-ih let prejšnjega stoletja gojijo tradicijo, da se na dve leti zberejo na reviji in skupaj po domače zapojejo. Letos je bila za organizacijo 16. srečanja spet na vrsti Nizozemska, kjer se je nekdan vse skupaj začelo. Na cvetno soboto je domači pevski zbor 'Zvon' gostil zборе iz Nemčije in Belgije, namesto pevcev iz Francije, ki se tokrat niso mogli udeležiti srečanja, pa so pripravili drugačno 'slovensko' presenečenje.

Skupni imenovalec revije je ljubezen do domovine, tudi tokrat se je prireditve začela z Zdravljico. Povezovalce programa Stani Revinšek je z recitacijo pesmi 'Mati domovina' povzel pomen tega srečanja in željo zbranih rojakov: „Naš narod naj v slogi živi in poje Sloveniji!“

Po besedah slovenskega veleposlanika na Nizozemskem Romana Kirna, ki je nastopajoče pozdravil tudi v imenu slovenske vlade in ministra za Slovence po svetu, domovina spoštuje njihova prizadevanja. Tovrstne prireditve niso ne le priložnost za ljubitelje lepe slovenske besede in petja, temveč tudi dokaz ohranitve kulturne identitete. Slovenske, pa tudi raznovrstnosti krajev, kjer živijo. S svojim delovanjem in s sodelovanjem med seboj pevci postavljajo mostove tako med temi različnimi deželami kot tudi domovino povezujejo v združeno Evropo.

'Zvoni' ze 85 let

„Kljub različni starosti v naših srci tli želja po lepem petju in ohranitvi slovenske ljudske, cerkvene in umetne pesmi, ki nam krasi življenje“ so v lični programski knjižici zapisali tokratni gostitelji. 'Pevsko društvo Zvon' že 85 let deluje na tem koncu Nizozemske. Slovenske rudarje, ki so v 'Holandiji' od

zgodnjih 20-ih let prejšnjega stoletja našli delo in dom, je katoliška vera povezovala z domačini in z izseljenci iz drugih držav. V slogi so uspeli ohranjati svojo identiteto in običaje. Tako se je do dandanes ohranila slovenska velikonočna procesija v Heerlerheide, na katero pridejo Slovenci od blizu in daleč. Pod vodstvom dolgoletnega dirigenta Antona Koprivska, ki glasbeno prireja tudi sodobne ponarodele pesmi, so ogreli poslušalce s šopkom priljubljenih narodnih pesmi.

Tradicija iz Belgije

Tako rekoč prek meje, v belgijskem Limburgu, že več kot 50 let delujeta mešani in moški zbor 'Slomšek'. Leta 1960 je nastal iz bogate tradicije svojih predhodnikov, med drugim 'Slomškovega krožka', ki ga je osnoval slovenski duhovnik msgr. Vinko Žakelj.

Iz vse Belgije se k pevskim vajam vozijo v Maasmechelen, skupaj za vsako vajo 'naredijo' vsaj kakšnih 1200 kilometrov! Za nastope in sodelovanje pri bogoslužjih jih redno vabijo v okoliške dežele. Veliko več o tem je mogoče najti na njihovi spletni strani. www.slomsek.be

Za cilj si postavljajo „ohranjevati in na potomce prenašati dediščino prednikov: jezik, pesem, vero in slovenske običaje“. V Schinveldu so se predstavili v treh zasedbah: mešani in ženski zbor pod vodstvom Karlija Cverleta, moški zbor je vodil Vili Rogelj. Tudi njihov izbor narodnih je požel navdušeno odobravanje poslušalcev, ki so kateri – prav po tiho – tudi pritegnili.

Slovenska pesem iz Nemčije

Razdalje za pevce v nemškem Porurju niso veliko krajše, člani '**Slovenskega cveta**' tedensko prevozijo veliko kilometrov, da pridejo na vaje v Moers. Za nastope pa še dlje: „(V tem delu Nemčije) v zadnjih tridesetih letih ni bilo slovenske slovesnosti brez pevcev '**Slovenskega cveta**'!“

Tudi nastanek tega zbora povezan z njihovim tedanjim slovenskim duhovnikom. Pavle Uršič je v letu 1977 zbral enajst Slovencev, ki so začeli pridno vaditi. Kmalu so – samostojno ali s kakšno drugo slovensko skupino – začeli nastopati tako na cerkvenih kot državnih prireditvah. Turneje jih vodijo po okoliških deželah in celo k rojakom v Kanado.

Pod vodstvom pevovodje Iztoka Kespreta je v okviru zbora nastala skupina 'Slovenski fantje', ki je začela njihov nastop. Po fantovsko prešerno so zapeli še v drugih slovanskih jezikih. Celoten 'Cvet' pa je občinstvo navdušil s paterico

narodnih in ponarodelih, ki jih pozna vsak Slovenec.

Tuji po slovensko

Nič kaj slovensko, pa nič kaj nizozemsko ime imajo domačini 'RedRill singers'. Tudi po zaslugi Antona Koprivskega se je ta priložnostna pevska skupina od leta 2004 naprej lotila učenja in s tem oživljanja starih ljudskih pesmi iz različnih evropskih držav. Vodstvo je leta 2006 prevzela Margreet Wesseling, tudi pod njeno taktirko ostajajo najbolj priljubljene slovenske narodne in umetne pesmi. Pogumno so prvič zapeli predvsem slovenskemu občinstvu, ki jih je nagradilo z navdušenim ploskanjem.

Pri skupnih pesmih vseh nastopajočih se je končno oglasila harmonika, za pravo slovensko podobo pa sta v narodnih nošah poskrbela Mici Michon-Čebin in mož Nico. Mici je ti gorenjski noši, skupaj z nošami z drugih slovenskih koncev, šivala za folklorno skupino 'Nizozemska', zdaj pa upa, da se se bo našla mladina, ki jih bo rada nosila.

Veselje, pa hkrati skrb za prihodnost

Po reviji je bilo družabno srečanje ob kranjskih klobasah, potoci in alpskih poskočnicah. Za voditelje zborov in dirigente se je delo medtem kar nadaljevalo: na sestanku so ocenili tokratno in že načrtovali naslednjo revijo. K veselju nad zelo uspešnim srečanjem se je primešal kanček pelina. Navdušenje nad prepevanjem v pevskih zborih je pri mladih vse manjše, povprečna starost pevcev narašča. V preteklih letih je prenehalo kar nekaj zborov, sedaj 'Zvon' napoveduje, da bodo s praznovanjem 85-letnice v jeseni sklenili svoje delovanje. S tem se bo končalo pomembno poglavje v izseljenskem zborovskem petju. Tudi s prireditvami, kot je bila tokratna, želijo zbori pritegniti nove pevce vseh generacij, ki bodo veselje do petja in družabnosti dejavno povezovali s predstavljanjem Slovenije.

Mooi liedje vindt altijd mooie plek

16. ontmoeting van Sloveense zangkoren van West Europa

Sloveense zangkoren in West Europa houden al sinds de 70-er jaren van vorige eeuw een traditie in stand om elke 2 jaar bij elkaar te

komen en samen zingen. Dit jaar was de beurt weer aan Nederland, waar het allemaal ook ooit begonnen is. Op palmzaterdag was het thuis- zangkoor Zvon gastheer voor koren uit Duitsland en België. In plaats van een koor uit Frankrijk, dat deze keer niet aanwezig kon zijn, hebben ze voor een andere 'Sloveense 'verassing gezorgd.

De gezamenlijke noemer is liefde voor ons thuisland Ook deze keer begon festival met "Zdravljica" (Sloveense volkslied). De moderator van het programma, Stani Revinsek, heeft met het voordragen van het gedicht Mati domovina ('moeder thuisland') de essentie van deze bijeenkomst en de wens van de aanwezige "laat ons volk in stijl leven en zingen voor Slovenië" benadrukt.

Volgens de woorden van de Sloveense ambassadeur in Nederland, Roman Kirn, die de aanwezige begroette, ook namens de Sloveense regering en minister voor Slovenen in buitenland, respecteert en waardeert Slovenië hun inspanningen. Zulke

bijeenkomsten zijn niet enkel een gelegenheid voor liefhebbers van mooie Sloveense woord en zang, maar ook het bewijs van hun culturele identiteit, Sloveense, maar ook van plaatsen waar ze wonen. Met hun werk en samenwerking bouwen ze bruggen tussen verschillende landen, zo ook verbinden ze het thuisland Slovenië met andere landen in een verenigd Europa.

ZVON al 85 jaar

'ondanks leeftijdsverschil leeft in onze harten de wens voor zingen en behouden van Sloveense volks- kerk- en geschreven liederen, die onze levens vrolijker maken', staat in de programma lijst geschreven.

Zangvereniging ZVON bestaat al 85 jaar in deze streken. Voor de Sloveense mijnwerkers die in 'Holandija' werk en thuis vonden, al in 20- jaren van de vorige eeuw, was juist de katholieke geloof een verbindende factor met de plaatselijke bevolking en migranten uit andere landen.

Gezamenlijk wisten ze identiteit en gewoontes te behouden, zo is de Sloveense paasmis met processie in Heerlerheide levend gebleven en wordt bijgewoond door Slovenen van dichtbij en ver weg. Onder leiding van dirigent Anton Kropivsek, die ook Sloveense volksliederen van een nieuw jasje voorziet, hebben ze publiek vermaakt met een bouquet van Sloveense volksliederen.

Traditie uit België

Net over de grens, in Belgisch Limburg, bestaan al meer dan 50 jaar het gemengde en mannen koor Slomsek. opgericht in 1960 door mg Vinko

Žakelj, voortvloeiend van hun voorgangers zoals de 'Slomsek kring'. Uit heel België rijden ze naar de repetities in Maasmechelen, met elkaar maken ze per repetitie ong. 1200 km. Voor optredens en samenwerking bij kerkdiensten worden ze geregeld uitgenodigd door de omringende parochies. Meer daarover is op hun website te lezen www.slomsek.be Hun doel is het behouden en aan de volgende generaties doorgeven van het verkregen erfgoed: taal, zang, geloof en Sloveense gewoontes. In Schinveld waren ze aanwezig in drievoud: gemengde- en dameskoor onder leiding van Ciril Cvrle en mannen koor onder leiding van Vili Rogelj. Hun keuze van Sloveense volksliederen viel goed in smaak bij het publiek, sommige deden-heel zachtjes- mee.

Sloveense zang uit Duitsland

afstanden zijn in Duitse Ruhrgebied niet veel kleiner, ook leden van 'Slovenski cvet' (Sloveense bloem) rijden wekelijks vele kilometers naar de repetitie in Moers. En voor optredens nog veel verder. Aan deze kant van Duitsland was in afgelopen 30 jaar geen enkele Sloveense aangelegenheid zonder hun deelname.

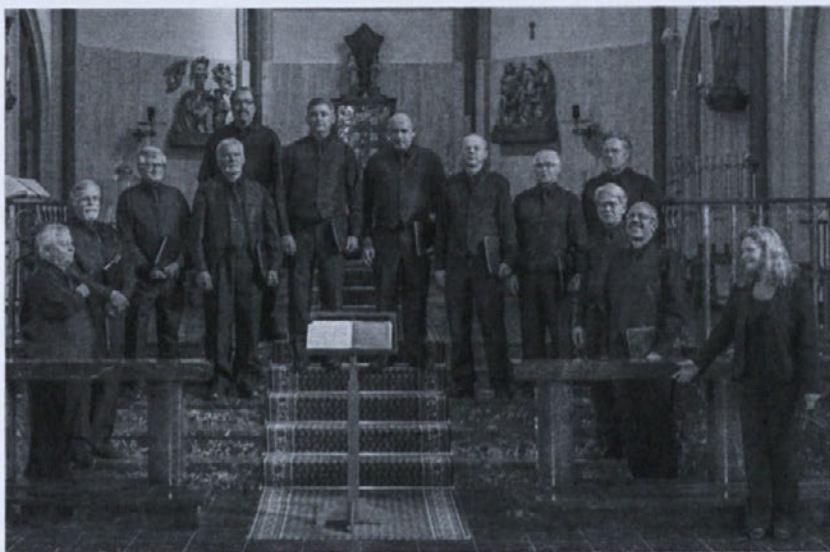

Oprichting van deze koor is nauw gebonden met hun Sloveense priester in die tijd, Pavle Uršič heeft in 1977 11 Slovenen bij elkaar gebracht en ze begonnen regelmatig te repeteren en al snel begonnen ze met optredens -zelfstandig of samen met een andere Sloveense groep - bij

kerkelijke en andere aangelegdheden. Ze gaan op tournee in de naburige landen, maar ze zijn ook al in Canada geweest.

Onder leiding van dirigent Iztok Kespret is binnen het koor de groep 'Slovenski fantje' (Sloveense jongens) ontstaan, die hebben het optreden ingeluid. Zoals het voor gezellige jongens hoort hebben ze ook in andere Slavische talen gezongen. De ' grote' Cvet heeft publiek vermaakt met een 5 tal bekende liederen, die elke Sloveen kent.

Vreemden op zijn Sloveens

Niet Sloveens, en ook niet Nederlands, klinkt de naam van plaatselijk 'REdRill singers'. Deze gelegenheidsgroep was opgericht in 2004 door, onder andere, Anton Kropivsek. Ze begonnen met te leren van, en hiermee uit vergetenheid te halen, volksliederen uit verschillende Europese landen. De leiding is sinds 2006 in handen van Magreet Wesseling, ook onder haar

leiding blijven Sloveense lieden in het repertoire. Ze hebben voor het eerst voor een volledig Sloveens publiek gezongen en werden met luid applaus bedankt.

Nadat alle koren gezongen hadden was er tijd voor de accordeon; voor een echt Sloveense beeld hebben Mici Michon Cebin en haar man Nico gezorgd. Mici heeft deze beide klederdrachten uit Gorenjska, samen met klederdrachten van andere Sloveense provincies, gemaakt voor dansgroep Nizozemska en hoopt nu, dat er nog jeugd te vinden zal zijn die het zou willen dragen.

Vreugde, maar ook onzekerheid over de toekomst

na het officiële gedeelte volgde een gezellig samenzijn, met kranjska klobasa (sloveens worst), potica (gebak) en vrolijke Alpenmuziek. Voor de dirigenten ging het werk verder: tijdens vergadering hebben ze bijeenkomst geëvalueerd en alvast voorbereidingen getroffen voor de volgende. Bittere nasmaak kreeg de bijeenkomst wel, enthousiasme voor zang is er bij jeugd steeds minder, de gemiddelde leeftijd van de zangers gaat omhoog. In de afgelopen jaren zijn al meerdere koren gestopt, nu kondigt ook ZVON aan, na de viering van het 85 jarige jubileum in najaar, hun activiteiten te stoppen.

daarmee is het belangrijke hoofdstuk van migranten koorzang gesloten. Mede door zulke bijeenkomsten als vandaag, willen koren nieuwe zangers van alle generaties erbij betrekken, die liefde voor zang en gezelligheid weten te combineren met promotie van Slovenië.

Misschien voor de laatste keer vierde de Sloveense Zangvereniging Zvon (= Klok) in de Cornelius kerk in Heerlerheide het Paasfeest. Er vindt dan een ommegang langs de straten rond de kerk plaats waarbij het wonder van de opstanding voor de gelovigen luide verkondigd wordt. Sinds 1947 (!) neemt ook de

Koninklijke Fanfare St. Joseph, Heerlerheide, aan de feestelijkheid deel. Na deze blijde processie volgde de Paasmis dit keer gecelebreerd door dr. Zvone Strubelj, die de zielzorg, zoals dat heet, voor heel West Europa verzorgt. Hij kwam deze morgen van Genk waar hij om zes uur al een paasviering mede gevierd had en de mis opgedragen.

Het weerzien en de begroeting na de mis is altijd een vreugdevol gebeuren. We waren nu toch nog met meer dan 100 man. En niet vergeten ook de dans vereniging Folklorina Nizozemska in hun kleurrijke klederdracht was weer aanwezig onder leiding van Nico en Mizi en Berti.

Het herinnerde mij aan de kerkgang als kind met mijn vader. Dat was dan echt 's morgens vroeg om 5 uur in de kerk zijn. De weg ging langs de cokesovens in de verte van de staatsmijn Emma. Het was nog donker en de ovens in de verte stootten vuur uit als de cokes gekoeld werd en dat gaf een geheimzinnige sfeer voor een kind. Franc Drenovec herinnerde mij er een paar jaar geleden aan.

Want hij, drie jaar ouder, liep met zijn vader langs de zelfde weg van de Langeberg in Brunssum noord naar Heerlerheide zuid. Mijn moeder was een Nederlandse en ik liet me er op voor staan dat ik met pap mee mocht.

Nu haast 80 jaar verder is het groepje Sloveense Paasvierders klein geworden. Maar ik trof nu wel Mojca, de onvermoeibare werkster voor de Sloveense zaak. Zij was toe gereisd helemaal vanuit Heikant in Zeeland. Ze verzorgt Lipa zo'n beetje alleen, is redactrice, drukker en uitgeefster alles in een.

Bij ons praatje na de plechtigheden sprak ik met Mojca af dat ik een artikeltje zou schrijven voor Lipa.

Daarin zou ik ook herdenken dat Frans Drenovec daags te voren, op Stille Zaterdag, begraven was.

Franc en ik woonden dicht bij elkaar in Brunssum op de Langeberg en we gingen naar de zelfde lagere school, de St Vincentius School. Een onderwijzer vroeg hem toen hij daar voor het eerst op de speelplaats liep, hoe hij dan wel

heette. En de kleine dreumes antwoordde Drenovec [drenowets]. Als je dan maar goed op past anders krijg je een 'wats' in plaats van een 'wets'. Na deze confrontatie met de nieuwe werkelijkheid veranderde de uitspraak van de familienaam op het einde met een k.

Hier de tekst van zoon Franc die bestemd was voor Naša Luč.

In Brunssum, Nederlands Limburg, is op 87 jarige leeftijd Franc Drenovec overleden.

geboren in Mali Kamen in de Sloveense streek Stajeska. 1 jaar oud is hij met zijn ouders en oudere broer naar Nederland gekomen, waar zijn vader werk kreeg in de staatsmijn Hendrik in Brunssum. Hij trouwde in 1957 met een Sloveense, afkomstig uit Sela in Oostenrijkse provincie Karinthie. Ze kregen 2 kinderen, zoon Franc en dochter Sonja. Hij was goed ingeburgerd in de Nederlandse samenleving, school en werk. Maar zijn Sloveense oorsprong heeft hij nooit vergeten. Hij was altijd een actief lid geweest in de Sloveense gemeenschap. Hij zong meer dan 55 jaar in het Sloveense koor ZVON, was lid van de Sloveense vereniging Sv Barbara en een tijdje lid van de dansgroep. Hij had gevoel voor Sloveense taal. In zijn familie werd altijd Sloveens gesproken. Als overtuigde katholiek ging hij regelmatig naar de kerk en andere aangelegenheden.

moge hij rusten in vrede, Franc

Maar ik had tegen Mojca gezegd ook Emile Domevšček nog te memoreren, de man die 18 jaar penningmeester van het Sloveense koor Zvon was geweest en door wiens zorgvuldige boekhouding Zvon altijd een subsidie uit Slovenië ontving (en nog ontvangt).

Ik was op 67 jarige leeftijd nog bij Zvon gekomen en was maar een mager zangertje aan de mannen kant naast de oude rotten. Naast me zat Rudi en dan kwam Emile bij de koor repetities. Het was emotioneel maar ook een genoeg hem als maat daar in het koor te hebben en na de repetitie met hem over zijn Sloveense familie daar aan de Soča te praten. En over zijn tuin en zijn gezin. Drie jaar geleden hoorde ik dat hij ziek was, gordelroos. Na een lang en moeilijk ziek bed leek het helemaal goed te komen. Met Mia verheugt Emile zich erop dat het genezing proces kan beginnen. Dan slaat ineens het noodlot toe, nog volkomen onverwacht. Nu anderhalf jaar geleden, 13 juni 2012 overlijdt Emile. Het was voor Mia en het hele gezin Domevšček een onverwachte, vreselijke klap.

Hij kwam van het gebied aan de Soča, van Bovec. Het is een prachtig gebied, mooi daar te reizen langs de Soča, de bergen op de achtergrond. Jaren geleden heb ik in Lipa over de idyllische streek mogen schrijven. Maar honderd jaar geleden woedde daar de vreselijke Grote Oorlog, zoals de Fransen zeggen. Hij kende de hele tragische geschiedenis van de veldslagen rond Doberdob van WO I. Veel Slovenen zijn daar toen gestorven in die verbeterde gevechten tussen Italianen en Oostenrijkers. Het gebied rond Bovec lag op de grens met Italië en Emile sprak dan ook goed Italiaans. Van zijn Sloveens heb ik getuige mogen

zijn toen ik een keer mee ben gegaan naar de ambassade, samen met Marjan Jančič. Ik luisterde en snapte nog niet de helft van wat er gezegd werd, maar de subsidie hadden we weer te pakken.

Op uitdrukkelijke wens van Emile en zo ook van het gezin vonden dienst en crematie in alle stilte plaats. Op de dag dat er nog gelegenheid was tot bezoek in het uitvaart centrum waar hij opgebaard lag, heeft een groepje van Zvon bij zijn overlijden stil gestaan. Ook de parochie pastor was daarbij aanwezig want ook voor de Cornelius gemeenschap had hij zijn verdienste. Mijn zus Rezie en ik misten helaas die bijeenkomst, we waren er wel van te voren geweest.

Mi oko rosi.

Franco Drenovec en Emile Domevšek staan vast in onze dankbare herinnering.

Velika noč 2014, Heerlerheide

verjetno zadnjič je letos slovensko pevsko društvo Zvon praznovalo Veliko noč v Corneliuskerk v Heerlerheide. Procesija se odvija po ulicah okoli cerkve in tako naznanja čudežno Jezusovo vstajenje od mrtvih. Že od leta 1947! dalje ob spremljavi Godbe na pihala St Josepf, Heerlerheide..

Tej radostni procesiji sledi Velikonočna maša, ki jo je letos daroval dr. Zvone Štrubelj, ki skrbi za dobrobit slovenskih duš po zahodni Evropi. Tisto jutro je prišel iz Belgijskega mesteca Genk, kjer je že ob šestih zjutraj daroval mašo. Snidenje in pozdravi po maši so vedno prijetno doživetje, letos je bilo navzočih kakšnih 100 ljudi. In da ne pozabimo na društvo Folklorna skupina Nizozemska v barvitih narodnih nošah pod vodstvom Nicota, Mici in Berti.

Spominja me na čase, ko sem s svojim očetom šel k maši. Takrat je to pomenilo, da smo bili že ob petih zjutraj v cerkvi. Pot naju je peljala mimo plavžev premogovnika Emma v daljavi. Bilo je se temno in iz peči se je dvigoval ogenj, ko se hladili koks in ta prizor mi je kot otroku dajal skrivnostno vzdušje. Na to me je pred leti spomnil Franco Drenovec. Kajti tudi on, tri leta starejši od mene, je hodil po isti poti iz Langeberg v Brunsum sever v Heerlerheide jug. Moja mama je bila Nizozemka in vztrajal sem, da sem hodil z očetom k maši. Sedaj, skoraj 80 let kasneje, se je skupina 'velikočnih obiskovalcev' zmanjšala. A sem tokrat srečal Mojco, neumorno delavko za slovenske zadeve. Čisto iz Zeeland se je pripejala. Ureja in izdaja Lipo.

Ko sva se po maši pogovarjala, sem ji obljubil, da bom napisal nekaj za Lipo. Obeležil bom spomin na Franca Drenovca, ki je bil pokopan dan prej, na Veliko soboto.

Franco in jaz sva živela v bližini v Brunssum na Langeberg in obiskovala sva isto osnovno šolo, St Vincentius. Ko je tam prvič hodil po igrišču, ga je učitelj vprašal, kako mu je ime. In malček mu je odgovoril 'Drenovec', le pazi, ker sicer dobiš 'wats' namesto 'wets'. Po tej konfrontaciji z novo realnostjo so izgovorjavo spremenili v 'k' na koncu priimka.

Tu sledi tekst, ki ga je napisal sin Franco za Našo luč.

V Brunssumu v Nizozemskem Limburgu je v 87. letu starosti umrl naš rojak Franc Drenovec.

Zibelka mu je tekla na Sp. Štajerskem na Malem Kamnu. Ko je bil star eno leto je s starši in starejšim bratom prišel na Nizozemsko, kjer je njegov oče dobil delo na rudniku Staatsmijn Hendrik v Brunssumu. Leta 1957 se je poročil z Slovenko, doma v Selah na Avstrijskem Koroškem. Rodila sta se jima dva otroka, sin Franci in hčerka Sonja. Dobro se je vključil v nizozemsko življenje, šole in službe. Vendar poleg tega nikoli ni pozabil svojega slovenskega pokolenja. Bil je zvest član slovenske skupnosti. Dobrih 55 let je pel pri zboru "Zvon", bil član društva sv. Barbare in nekaj časa tudi folklorne skupine. Imel je čut za slovenski jezik. V njegovi družini je bil pogovorni jezik vedno slovenski. Kot veren katoličan je vedno rad prihajal k slovenskim mašam in drugim prireditvam.

Naj počiva v miru, Franc

Mojci sem obljubil, da bom obeležil tudi spomin na Emile Domevšček, ki je bil 18 let blagajnik društva Zvon in ki je poskrbel, da je Zvon dobil (in še dobiva) subvencijo iz Slovenije.

Pri svojih 67 letih sem se pridružil Zvonu in bil začetnik pevec na moški strani zbora med samimi starimi mački. Poleg mene je sedel Rudi in potem je prišel Emile k vajam. Bilo je čustveno, pa tudi v zadovoljstvo imeti njega kot prijatelja v zboru. Po vajah se je bilo prijetno pogovarjati z njim o njegovih slovenskih sorodnikih v Soči, o njegovi družini in vrtu.

Pred tremi leti sem izvedel, da je bolan, pasovec, po dolgi in težki bolezni je sprva dobro kazalo. Skupaj z ženo Mio se je Emile veselil, da se bo okrevanje končno začelo. In potem - kot strela iz jasnega - usoda. Pred letom in pol je umrl, 13. junija 2012. Za ženo Mio in celotno družino Domevšček nepričakovana in težka izguba.

Na Nizozemsko je prišel iz doline Soče, iz Bovca. To je krasna pokrajina, lepo je potovati po dolini Soče s hribi v ozadju. Pred leti sem za Lipo že pisal o tej idilični pokrajini.

Pred sto leti je tam divjala huda vojna - Velika vojna, kot ji pravijo Francozi. Poznal je celotno tragično zgodovino bitk okoli Doberdoba v prvi svetovni vojni. Veliko Slovencev je tam izgubilo življenja v zagrizenih bitkah med Italijo in Avstrijo. V okolici Bovca je potekala meja z Italijo in Emile je govoril tudi dobro italijansko. Njegovi dobri slovenščini sem bil priča, ko sem šel z njim in Marian Jančič na veleposlaništvo. Poslušal sem in nisem razumel niti polovice, a finančno podporo smo pa le dobili.

Na izrecno željo njegove družine je bil Emile pokopan v družinskem krogu. Ko je ležal v mrliški vežici in je bila priložnost za slovo, se je tam od njega poslovil Zvon. Tudi župnik cerkve St. Cornelius je bil tam, kajti Emile je bil zaslužen tudi v domači župniji.

Moja sestra Rezi in jaz sva bila tam dan prej. Mi oko rosi.

Franc Drenovec in Emile Domevšček nam bosta ostala v lepem spominu.

»Bralni klub« je po definiciji skupina ljudi, ki se srečujejo, da bi debatirali o določeni knjigi, ki so jo prebrali in izrazili svoje mnenje, oceno, kritiko ipd. Obstajajo še sorodna imena, kot na primer knjižni klub ali neuradno klub knjigoljubcev, kakor smo poimenovali tudi našega, ki ga pričenjamo na Nizozemskem v mesecu maju. Tovrstni klubi so po svetu že precej razširjeni, v Sloveniji pa malo bolj v zadnjih letih, predvsem v okviru knjižnic. Ker sem sama bila še pred nedavnim aktivna knjižničarka, ki je vodila bralni klub v Mariborski knjižnici, se mi je s preselitvijo na Nizozemsko zdelo najbolj naravno, da spodbujam branje in razmislek o knjigah še naprej. Najprej sem se sama priključila »meet up« skupini *The Amsterdam Social and Book Club*, da bi videla, kako to tukaj sploh poteka. Bilo je preprosto: preko konkretne strani se je glasovalo za eno izmed treh knjig, objavljen je bil tudi datum in lokacija srečanja. Potrebno je bilo potrditi svojo prisotnost. Brez kakršnih koli zapletov sem se priključila že obstoječi skupini in v sproščenem vzdušju v kafiču v Amsterdamu smo kramljali o knjigi in filmu *The Invisible Woman*. Simpatično. A begala me je ena stvar: jezik. Čeprav govorim tekoče angleško, sem se v tovrstni debati, napram ostalih udeleženk, ki so bile naravne govorke angleščine, počutila v neenakem položaju. Razmišljala sem, zakaj ne bi imeli tega v slovenskem jeziku? In očitno je ta ideja obrodila sadove, zanimanje in podpora, ko sem dala objavo na FB-stran Slovinci na Nizozemskem, sta bila presenetljivo visoka. Nataša Golob je kmalu ustvarila podskupino *Knjigoljubci na Nizozemskem* in trenutno imamo 23 članov, podpornikov. Kaj je namen in smoter bralnega kluba? Narava »kluba« je srečevanje ljudi z istimi interesi. V našem primeru so, omenjeno že zgoraj, interes knjige in pogovor o njih. Smiselno se mi zdi, da beremo **slovenske** sodobne avtorje, preko katerih ostajamo v stiku s slovensko kulturo in nenazadnje s stanjem duha v Sloveniji, saj literati so eni izmed tistih, ki kažejo ogledalo družbi. Nič manj pomemben ni stik s knjižnim, estetskim jezikom, in branje leposlovja je najboljši način za to. Branje knjige, o kateri bomo izrazili svoje mnenje, pa zahteva tudi več pozornosti in razmisleka, je bolj poglobljeno in natančno. Takšen način branja in pogovor o prebranem nam da več, knjigi da globlji pomen. Lahko bi se reklo, da je bralni klub nekakšna nadgradnja branja, ki je ponavadi intimna izkušnja (beremo, ko smo sami), in ki da vsakemu različno sporočilo ter se ga dotakne na samo njemu lasten način. Zato nikakor ne gre pri tem za strokovno debato, pač pa za naš osebni, laični pogled in doživljanje knjige. Zato je še kako pomemben faktor sproščenost in sprejemanje različnih mnenj. Vsako razumevanje je enakovredno in legitimno in na bralnem klubu ga delimo drug z drugim ter na ta način spoznavamo in sprejemamo še poglede, ki so morda drugačni od naših. V bralnem klubu nas povezuje **ista knjiga**, ki smo jo prebrali – čeprav jo je vsak doživljal drugače. Velika vrednost branja je srečanje s samim sabo.

Za prvo srečanje smo določili roman Mihe Mazzinija *Nemška loterija*. Klub knjigoljubcev na Nizozemskem bo potovalne narave. Srečevali se bomo enkrat mesečno, med vikendom, nekeje v Amsterdamu, Utrechtu, Den Haagu in morda še kje ... Vsak je dobrodošel, udeležba je neobvezna, že samo branje šteje! Vsak

bralni klub bo dokumentiran tudi v blogu. Ker živimo v času elektronskih pripomočkov, je dostop do e-knjig olajšan, čeprav smo nekateri še vseeno bolj navezani na papirno varianto. Klasične knjige si bo vsak pridobil po svojih močeh. E-knjige si bomo lahko izposojali ali kupili preko Biblosa (www.biblos.si), bo pa dostopna tudi »neuradna« pdf verzija – v Facebook skupini Knjigoljubci na Nizozemskem. *Nemška loterija* je že dostopna. V tej skupini boste našli tudi vse ažurne informacije, vezane na bralni klub. Na koncu si želimo, da se malo resnejši pogovor o knjigi prevesi v neformalno druženje. Prav vsi lepo povabljeni!

Sloveense leesclub in Nederland

De definitie van 'leesclub' is: een groep mensen, die bij elkaar komen om te debatteren over een bepaald boek, die ze gelezen hebben en een eigen mening, waardering en kritiek daarover vormen. Er bestaan nog meerdere benamingen hiervoor, zoals 'boekenclub' of onofficieel 'boekenliefhebbers club' (de naam van onze club- die we in Nederland in mei starten). Leesclubs/boekenclubs zijn wereldwijd een bekend fenomeen, in Slovenië zijn leesclubs sterk in opkomst, meestal georganiseerd door bibliotheken.

Tot voor kort werkte ik als bibliothecaris in de bibliotheek van Maribor. Hier had ik ook de leesclub in de bibliotheek van Maribor onder mijn hoede. Ik vond het vanzelfsprekend om boeken te lezen en denken over het gelezen boeken nog verder te continueren.

Ik heb me eerst bij de 'meet up' groep *The Amsterdam social en book club* aangemeld om te zien hoe dit hier te werk gaat. Het was eenvoudig: via een bepaalde site hebben we gestemd voor 1 van 3 voorgestelde boeken, er werden locatie en tijd gemeld waarbij er werd gedebatteerd over het boek.

Zonder problemen kon ik me aanmelden bij de dezer groep. Waar we in een ontspannen sfeer over het boek en film *The invisible women* hebben gepraat, in een gezellig Amsterdams café. Sympathiek. Er was maar een nadeel, de taal. Ik praat wel vloeiend Engels, toch voelde ik me in gezelschap van *native speakers* toch wat ongemakkelijk. En toen dacht ik, waarom niet in het Sloveens? Dit idee werd goed ontvangen, via de Facebook *Slovinci na Nizozemskem* heb ik voldoende interesse in hulp gekregen in het opzetten van een nieuwe leesclub. Natasa Golob heeft een nieuwe Facebookgroep gemaakt *Knjigoljubci na Nizozemskem*, deze telt momenteel 23 leden en sympathisanten.

Wat is het doel van deze leesclub? Het doel van de club is mensen met zelfde interesse bij elkaar brengen. In ons geval, zoals boven vermeld, liefde voor literatuur en discussie daarover. Het lijkt me leuk om kiezen voor Sloveense schrijvers om zo in contact te blijven met Sloveense cultuur en spirit in Slovenië. Juist auteurs zijn de aangewezen personen om de maatschappij een spiegel voor te houden. Niet minder belangrijk is contact te houden met de geschreven esthetiek van taal, lezen van literatuur leent zich daar uitstekend voor.

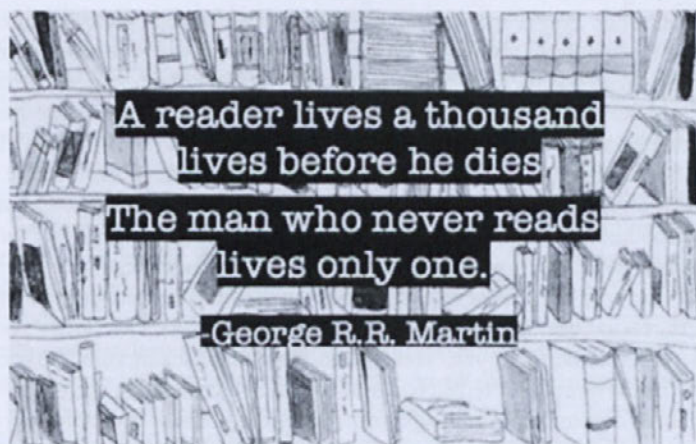
Het lezen van boek, waar we een oordeel en een mening moeten maken, vraagt om meer aandacht en nadenken, heeft meer diepgang en precisie. We zouden

kunnen stellen dat een leesclub een soort upgrade is van lezen. Lezen is op zich een intieme aangelegenheid (we lezen alleen) de literatuur geeft iedereen een eigen boodschap mee en raakt hem/haar op specifieke manier. Bij een leesclub gaat het niet om wetenschappelijk debat, maar over onze eigen kijk en beleving van het boek.

Daarom is een ontspannen sfeer en open staan voor anderen heel belangrijk. Elk beleving is gelijk en juist, in de leesclub delen we een opinie met elkaar en op deze manier herkennen- en erkennen we deze opinie, welke misschien anders is als die van ons. In de leesclub is het boek de bindende factor -ook als deze verschillend wordt ervaren. De meerwaarde van lezen is zichzelf tegen komen. Voor de eerste ontmoeting hebben we gekozen voor roman van *Miha Manzzini 'Nemška loterija'* (de Duitse loterij). Leden van de leesclub zullen binnen Nederland reizen. Zo eens per maand komen we bij elkaar, tijdens het weekend, ergens in Amsterdam, Utrecht, Den Haag en wie weet waar nog meer. Iedereen is welkom, aanwezigheid is niet verplicht, enkel lezen telt!

Al onze bijeenkomsten zullen we bijhouden in een blog. Omdat we in de tijdperk van elektronische hulpmiddelen leven, is toegang tot een ebook erg gemakkelijk, hoewel sommige nog steeds het liefst een papieren variant kiezen. De papieren variant van de boeken zal op eigen initiatief gevonden moeten worden. Ebooks zijn te lenen en te koop via Biblosa (www.biblosi.si), er zal ook 'onofficiële' Pdf versie beschikbaar zijn - op de Facebook groep *Knjigoljubci na Nizozemskem*. Het boek *Nemška loterija* is al toegankelijk. In de Facebookgroep kunt u alle belangrijke informatie vinden.

Aan het einde van de bijeenkomst wensen we dat het serieuze gesprek (debat over boek) over gaat in een gezellig samenzijn. Iedereen is van harte welkom!

Smo ekipa športno-turističnih entuziastov, ki radi pohajkujemo po Sloveniji. Naj bo to na kolesu, v gozdarjih, na smučeh, v derezah ali privezani na štrik v skalnih vertikalah. Slovenijo poznamo. Vsaj mislili smo tako, dokler se nismo lotili projekta Slotrips.si. Ob nastajanju pričujočega spletnega portala smo se vse bolj začeli zavedati, kako velika je Slovenija in koliko prekrasnih kotičkov nam ponuja. Čudovita je!

In želimo spodbuditi tudi vas, da jo odkrijete. Da zavijete iz glavne poti in se izgubite v pohorskih gozdovih ali med vinogradi Slovenskih Goric. Da Slovenijo prekosarite, presmučate, prehodite, preplezate ali presankate. Idej za kvalitetno popoldne v naravi, vikend na deželi ali dopust ob kristalno čisti reki, jezeru, ob vznožju gora in na vrhu gričev je ogromno. Skušamo vam predstaviti nekatere izmed njih ter hkrati izpostaviti tiste ponudnike namestitvenih in gostinskih storitev, ki so res enkratni.

Sprehodite se po kategorijah '**Nastanitve**' oz. '**Kulinarika**' in prepričani smo, da boste našli nekaj zase. Še lažje pa boste vse skupaj našli na Slotrips zemljevidu, kjer so prikazane vse aktivnosti, znamenitosti ter vsi čudoviti 'Slotrips ponudniki' na enem mestu.

Ves material, ki ga najdete na portalu Slotrips.si je naše avtorsko delo. Vse predstavljene poti, ceste, soteske, gore in doline smo dejansko prehodili in prefotografirali. Podajamo vam informacije iz prve roke. Opisi so odsev našega doživljanja na teh poteh.

Želimo vam prijetno uporabo strani in upamo, da vas bodo med klikanjem po naši spletni strani zasrbeli podplati...

S kolesom po Radgonskih goricah

Zanimiv izlet po travnikih in gozdovih nad dolino Ščavnice ter med vinogradi Radgonskih Goric. Kot se za vinorodne kraje spodobi, tura ni preveč naporna, tako da bomo imeli dovolj časa za pokušanje lokalnih vin in kulinarčnih dobrot. Kolesariti začnemo na kmetiji Firbas, nato obiščemo izredno zanimiv Pachamama center, se ustavimo na kavici v Negovskem gradu, napojimo na naravnem izviru mineralne vode v Ivanjševcih, degustiramo penine v Gornji Radgoni ter si privoščimo odlično domače kosilo v gostišču Mencinger.

Izhodišče:

Za izhodišče smo izbrali simpatično turistično kmetijo Firbas. Kako do tam? Avtocesto 'Maribor - Lendava' zapustite na izvozu Sv. Jurij ob Ščavnici, zavijete levo v smeri Radencev in po 250 m v križišču v smeri Gornje Radgone. V Spodnjih Ivancih zavijete levo, nato pa enostavno sledite smerokazom za kmetijo Firbas. Pri Firbasovih lahko prenočite ali pa se dogovorite za kosilo ob povratku. Turo lahko začnete tudi v Gornji Radgoni.

beschrijving

Opis:

Opozorilo: Zaradi številnih križišč je težko natančno opisati opravljeno pot - priporočamo uporabo zemljevida in/ali gps-a.

Od kmetije Firbas gremo po klancu naravnost rahlo navzgor do označenega križišča, kjer zavijemo ostro desno proti Kunovi. Pozorni bodimo na visoko 'ošiljeno' hišico s slamnato streho na naši levi - tu je *Pachamama center*. Izredno zanimiv dom, ki sta si ga ustvarila Slovenec in Perujka, je zgrajen iz naravnih ter recikliranih materialov, poln zelenja, simbolov in nenavadnih oblik. Lahko se dogovorite za voden ogled po 'posestvu' s kozarčkom čaja iz domačih zelišč, nabavite ročno izdelana ekološka mila in kreme ter različne okrasne izdelke iz lesa. Nenavadna popestritev našega izleta!

Od centra Pachamama nadaljujemo naprej, se držimo desne (če smo prišli na dvorišče hiše, kjer se cesta konča, pojdimo nazaj) in se sprva spustimo, nato pa hitro dvignemo do širše ceste, kjer zavijemo levo. Kmalu prikolesarimo do vasi Negova, kjer stoji zanimiv *Negovski grad* s simpatično kavarno in turistično-informacijsko točko. Od gradu se spustimo strmo navzdol mimo parkirišča, na prvem križišču zavijemo desno, na drugem pa gremo naravnost (oz. rahlo levo) skozi gozd do travnikov in polj v dolini Ščavnice. Tu bomo šli mimo enega izmed naravnih izvirov mineralne vode - *Ivanjševska slatina*.

Nadaljujemo do vasi Ivanjševci, zavijemo levo in kolesarimo ob vzhodnem robu Ščavniške doline. Večina cest, ki zavije desno v hrib, vas bo pripeljala v Gornjo Radgono. Mi smo izbrali varianto preko Aženskega vrha (smerokaz 4 km od vasi Ivanjševci). Vzpne se na grič in mimo prostranih vinogradov kolesarimo naravnost do Poličke vasi. Tu glavna cesta proti Radgoni zavije ostro desno, mi pa nadaljujemo naravnost med vinogradi in se prav tako kmalu spustimo v Gornjo Radgono. Tu obvezno obiščite kleti in *Dom penine Radgonskih Goric* ali pa *Hišo penin Frangež*, kjer boste okušali skrivnosti radgonskih 'mehurčkov'. :)

Iz Gornje Radgone gremo v smeri Radencev in na krožnem križišču zavijemo v smeri Črešnjevcov. Če ste lačni, se ustavite v odlični *gostilni Mencinger* (ca. 1.5 km za krožiščem) in poskusite prave pomurske dobrote. Nato nadaljujemo po glavni cesti, ki se čez dober kilometer začne vzpenjati. Pozorni bodimo na smerokaz za Stavešinski vrh, ki nas usmeri desno. Zopet se vzpnemo med vinograde, sledimo cesti po vrhu hriba in se spustimo v dolino Ščavnice. V dolini pridemo do večje ceste, ki jo samo prečimo in nadaljujemo po makadamu. Cesta vodi mimo dveh kmetij in nas pripelje do asfalta, kjer zavijemo desno. Kmalu

bomo opazili oznake za kmetijo Firbas, ki nas pripeljejo na izhodišče.

Ontdek Slovenië : www.slotrip.si

Wij zijn een team van sport- en reisliehebbers die houden van het verkennen van Slovenië. Op de fiets, op bergschoenen, op de ski's, met stijgijsers of vastgebonden aan een touw op een verticale wand. We kennen Slovenië, althans, dat dachten we tot we begonnen met het 'Slotrips' project. Tijdens het werken aan de huidige website begonnen we te beseffen hoe 'groot' Slovenië eigenlijk is en hoe veel prachtige hoekjes het te bieden heeft. Het is echt geweldig!

We willen u aanmoedigen om het te ontdekken! Draai weg van de hoofdweg en dwaal rond in de eindeloze bossen van Pohorje of de wijngaarden van Slovenske Gorice. Ga op een fietstocht rond Slovenië, loop over de heuvels, beklim de bergen, ski of slee naar beneden van de witte hellingen! Er zijn talloze mogelijkheden, zowel voor het besteden van een middag in de natuur, een weekend op het platteland, een vakantie aan een kristalheldere rivier of meer, aan de voet of aan de top van een berg. We proberen een aantal van deze opties te presenteren en we zoeken naar de accommodaties en catering faciliteiten die echt iets speciaals zijn.

Blader door de categorieën ' **Accommodation** ' of ' **Where to eat** ' en u zult zeker iets vinden voor uzelf. Om het u nog gemakkelijker te maken hebben we alle activiteiten, bezienswaardigheden en het grote aanbod van accommodatie en horeca op de **Map Slotrips** gezet.

Al het materiaal gevonden op Slotrips.si is ons eigen werk. We liepen zelf over alle beschreven paden, wegen, door ravijnen, bergen en dalen en hebben veel foto's op onze weg genomen. Alle informatie die wij verstrekken is van de eerste hand, de beschrijvingen zijn een waarheidsgetrouwe weergave van hoe we ons voelden tijdens deze excursies.

Wij wensen u een aangename surfervaring en we hopen dat tijdens het klikken via onze website uw voeten beginnen te kriebelen.

Alle teksten zijn in het Sloveens en Engels.

Fietsen door Radgonske Gorice

Een interessante reis over de weilanden en bossen boven Ščavnica dal en tussen de wijngaarden van Radgonske Gorice. De tour is niet te vermoeiend. Zoals het voor een wijngaardgebied hoort is er voldoende tijd om de lokale wijn en culinaire specialiteiten te proeven. Begin de reis op Firbas boerderij, bezoek dan de zeer intrigerende Pachamama centrum, stop voor een koffiepauze op kasteel Negovski Grad, drink uit een natuurlijke mineraalwaterbron in Ivanjševci, proef van de mousserende wijnen in Gornja Radgona en trakteer uzelf op een heerlijke zelfgemaakte lunch in Mencinger herberg.

Uitgangspunt :

We kiezen de mooie Firbas toeristisch boerderij voor ons uitgangspunt . Hoe komt u hier? Verlaat de snelweg 'Maribor - Lendava' bij afrit 'Sv. Jurij ob Ščavnici'. Dan slaat u linksaf richting Radenci en 250 m verder op een kruispunt gaat u richting Gornja Radgona . Sla linksaf in Spodnji Ivanci en volg daarna de borden naar 'Firbas' boerderij. U kunt de nacht doorbrengen in Firbas boerderij of regel er een lunch bij uw terugkeer. Het is ook mogelijk om de tour te starten in Gornja Radgona .

Waarschuwing: Het is moeilijk om de route gedetailleerd te beschrijven vanwege de vele kruispunten - wij raden het gebruik van een kaart en / of gps (via website te downloaden).

Omschrijving:

Vanaf Firbas toeristische boerderij vertrekken we in de richting van Kunova. Bij het eerste grote kruispunt nemen we een scherpe bocht naar rechts richting Kunova. Gedurende uw rit ziet u aan de linkerkant een hoog ' puntig ' huis met een rieten dak- dit is het centrum '*Pachamama*'. Een ongelooflijk fascinerend huis dat is gemaakt door een Sloveense - Peruaanse echtpaar. Het is gebouwd van natuurlijke- en gerecyclede materialen, vol groen, symbolen en ongewone vormen. U kunt een rondleiding over het landgoed nemen, een kopje thee drinken van zelfgekte kruiden. Ook kunt u hier handgemaakte ecologische zepen, crèmes en diverse houten producten kopen. Een aangename toevoeging aan de reis!

We verlaten het Pachamama centrum en houden rechts aan. We gaan eerst naar beneden, dan stijgen we snel naar een bredere weg en slaan daar linksaf. Vrij snel bereiken we het dorp Negova waar het aantrekkelijk *Negova burcht* staat . Er is een mooi café en een toeristisch informatiepunt . We dalen steil van het kasteel af, langs een parkeerplaats en slaan rechtsaf bij de eerste kruising. Bij de tweede kruising gaan we rechtdoor en rijden we door een bos naar de weiden en velden van Ščavnica vallei. Hier komen we langs een van de natuurlijke bronnen van mineraalwater - *Ivanjševska slatina*.

We volgen de weg naar het dorp Ivanjševci, draaien naar links en fietsen langs de oostelijke rand van de Ščavnica vallei. De meeste wegen gaan rechts omhoog richting Gornja Radgona. We kiezen voor de weg over Aženski Vrh. We klimmen op een heuvel en fietsen langs de wijngaarden naar het dorp Polička Vas. In het dorp maakt de hoofdweg richting Radgona een scherpe bocht naar rechts. Wij gaan rechtdoor langs de wijngaarden en dalen snel af richting Gornja Radgona. Onze tip: bezoekt u hier het *huis van van de mousserende wijn Gornja*

Radgona of het *Penina huis Frangež* bezoeken. Hier kunt u de 'bruisende geheimen' van de lokale wijngaarden proeven.

We vervolgen de route richting Radenci en bij een rotonde draaien richting Črešnjevci. Mocht u in de tussentijd honger hebben gekregen, maakt u een stop bij de *Mencinger herberg* (ongeveer 1,5 km na de rotonde) en proef hier de authentieke lokale lekkernijen. We gaan verder op de hoofdweg, deze begint na ongeveer een kilometer te stijgen we naar Stavešinski Vrh. De weg leidt ons langs wijngaarden. Na het bereiken van de heuveltop dalen we naar de Ščavnica vallei. In het dal bereiken we een grotere weg, die we oversteken en gaan we over op een onverharde weg. De weg loopt langs twee boerderijen en brengt ons naar een asfaltweg waar we rechtsaf slaan. Het duurt niet lang tot we borden naar Firbas boerderij zien die ons terug naar het beginpunt brengt.

Najvišja točka: hoogste punt

Aženski vrh: ca. 335 m

Dolžina (čas, km): duur (tijd, km)

Kmetija Firbas (Ivanjski vrh) - Aženski

vrh - Gornja Radgona: 1.45 h (22 km)

Gornja Radgona - Stavešinski vrh -

kmetija Firbas: 1.15 h (14 km)

Skupaj: totaal 3 h, 36 km

Podlaga: ondergrond

97% asfalt (35 km) asfalt

3% makadam (1 km) onverharde weg

Osnovni podatki basis gegevens

Lokacija-locatie Gornja Radgona, Pomurje

Zahtevnost-moeilijkheidsgraad ■■■□□

Trajanje-duur 3 h

Dolžina-lengte 36 km

Višina izhodišča-hoogte vertrek 260 m

Najvišja točka-hoogste punt 335 m

Višinska razlika-hoogte verschil 450 m

Podlaga: ondergrond
asfalt, makadam, pot

Prenešite GPX podatke - zie website voor GPS gegevens.

Pasta met Asperges

(uit Jumbo magazine 2013)

Dit recept werd gemaakt door Tatjana Puklavec, dochter van de eigenaar van de wijnproducent p&f wineries. Tatjana laat zien dat je in een hand omdraai een heerlijk gerecht kan maken die perfect past bij hun sauvignon blanc & pinot grigio wijn (Jumbo asperge wijn 2014).

Ingrediënten voor 4 personen

1 sjalotje
1 teentje knoflook,
14 stuks cherrytomaten
4 plakken gekookte ham
olijfolie
1 chilipeper
500 gr asperges
100 ml kookroom
0,1ltr Puklavec & Friends
Sauvignon Blanc/Pinot Grigio
zout
Parmezaanse kaas
300 gr tagliatelle

Bereidingswijze

- Snijd ongeveer 2 cm van de onderzijde af en schil de asperges.
- Breng water aan de kook. Voeg beetje suiker toe en een klontje boter. Kook de asperges in 15 minuten gaar. Eventueel kun je ook direct het vuur uitzetten en de asperges langzaam 30 minuten laten garen. Haal de asperges wanneer ze beetgaar zijn uit de pan. Kook vervolgens de tagliatelle in het kokende water volgens gebruiksaanwijzing. Giet dan de pasta af.
- Snipper ondertussen de sjalot en de knoflook.
- Maak ondertussen de saus door olijfolie te verhitten. Bak gedurende 2 minuten de sjalot en knoflook. Voeg de kerstomaatjes toe en bak nog eens 2 minuten. Voeg de ham toe, verwarm en blus dit af met witte wijn en kookroom. Kook even in en breng op smaak met peper, zout en chilipeper.
- Roer de saus door de pasta. Verdeel over de borden en leg er de in stukken gesneden asperges erop en garneer met peterselie en eventueel een beetje parmezaanse kaas.

Široki rezanci z beluši

Ta recept je pripravila Tatjana Puklavec, hčerka vinarja in lastnika vinske hiše p&f wineries. Tatjana je predstavila, kako se na hitro pripravi obrok, ki se popolnoma ujema z njihovim vinom 'sauvignon blanc&pinot grigio'(ki je bil leta 2014 izbran za najbolje beluševo vino)

sestavine za 4 osebe

1 šarlotka

1strok česna

14 česnjevih paradižnikov

4 rezine kuhane šunke

olivno olje

1 čili (oziroma po okusu)

500 gr belušev

100 ml smetane za kuhanje

0,1 l Puklavec & Friends Sauvignon

Blanc/Pinot Grigio

sol

poper

nariban parmezan

300 gr širokih rezancev

priprava:

Belušem odrežemo spodnji del in jih olupimo.

Zavremo vodo in ji dodamo sladkor in kocko masla in v njej kuhamo beluše približno 15 minut, lahko pa toploto ugasnemo in jih pustimo v vodi 30 minut, da se zmehčajo. Ko so beluši kuhani, jih pobereemo iz posode. Skuhamo široke rezance po navodilih in jih ocedimo.

Medtem nasekljamo šarlotko in česen.

Omako naredimo tako, da segrejemo olivno olje, pražimo šarlotko in česen 2 minuti, dodamo paradižnike in pražimo še 2 minuti. Dodamo šunko, pogrejemo in dodamo vino in smetano. Še malo pokuhamo in po okusu izboljšamo s poprom, soljo in čilijem.

omako prelijemo po rezancih, razdelimo po krožnikih in položimo povrhu narezane beluše, potresemo s peteršiljem in naribanim parmezanom.

Dober tek!

De vereniging is opgericht op 7 juli 1991 en is een zelfstandige en onafhankelijke landelijke organisatie, die zich ten doel stelt met name op cultureel, economisch en maatschappelijk gebied de samenwerking tussen Nederland en Slovenie. De vereniging beschouwd zichzelf als de geeignende plaats voor ontmoeting tussen Nederlanders en Slovenen en wil voorts in het bijzonder een ontmoetingsplaats voor de Slovenen in Nederland zijn. (uit artikel 2 van de Statuten)

Odbor - Bestuur

predsednik en blagajnik - voorzitter en peningmeester

Mojca Nodelijk Guštin

Margrietsraat 1

4566 AN Heikant

tel: 0114 313 649

e-mail: mojca@vrienden-van-slovenie.nl, fam.nodelijk@hetnet.nl

tajnik- secretaris

Metka Dijkstra Murko

E mail: metka@vrienden-van-slovenie.nl

člani -leden:

Uroš Malnaršič

e-mail: uros.malnarsic@gmail.com

Peter van Leeuwen

e mail: pvanleeuwen@gmx.net

spletna stran/website: www.vrienden-van-slovenie.nl

info: odbor@vrienden-van-slovenie.nl

facebook:

- Združenje prijateljev Slovenije, Nizozemska/Vrienden van Slovenie
- Slovenci na Nizozemskem
- Slovenski malcki na Nizozemskem
- Knjigoljubci na Nizozemskem

29 - 6 - 2014 om 11 uur
Lepelenburgpark, Utrecht

Najprej bomo navijali za 'našo' ekipo na meidenloop,
potem pa nadaljujemo na pikniku pri Vandi.

We gaan eerst supporteren voor 'onze'
meidenloopteam en gaan daarna picknicken bij
Vanda.

Info in prijave, info en aanmeldingen

E-mail: fam.nodelijk@hetnet.nl

tel 0114 313 649

Prispevki za piknik, bijdrage voor de picknick

Clani-leden: 5 €, neclani niet leden: 10€

